

Sygn. akt II Ca 12/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 5 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Paweł Szwedowski – spr.

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Skarbu Państwa – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Inspektorat w K.

z udziałem M. K. (1) i B. K.

o wpis hipoteki przymusowej

w przedmiocie apelacji B. K.

na wpis hipoteki przymusowej z dnia 15 października 2013 r.,

sygn. Dz. KW. KZ1E/00002865/13/001

postanawia:

1. uchylić w całości wpis hipoteki przymusowej w kwocie 28.575,15 zł dokonany na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Inspektorat w K. w dniu 15 października 2013 r., sygn. Dz. KW. KZ1E/00002865/13/001, i oddalić wniosek,

2. zasądzić od Skarbu Państwa – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Inspektorat w K. na rzecz B. K. koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 200,00 zł (dwieście złotych).

Sygn. akt II Ca 12/14

UZASADNIENIE

W dniu 15 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Kępnie V Wydział Ksiąg Wieczystych dokonał wpisu w księdze wieczystej (...), prowadzonej dla nieruchomości stanowiącej współwłasność majątkową małżeńską M. K. (2) i B. K., hipoteki przymusowej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Inspektorat w K. w kwocie 28.575,15 zł. Podstawę wpisu stanowiła nieostateczna decyzja Nr (...) z dnia 9 września 2013 r. stwierdzająca, że M. K. (2) jest dłużnikiem wnioskodawcy z tytułu zaległych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z dowodem doręczenia tej decyzji dłużnikowi w dniu 18 września 2013 r.

Apelację od powyższego wpisu wniosła B. K., wnosząc o jego zmianę i oddalenie wniosku oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarżąca zarzuciła wpisowi naruszenie art. 26 ust. 3 oraz 3a pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 110 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece oraz art. 27 c ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji z dnia 17 czerwca 1966 r. polegającej na wadliwej wykładni i nieprawidłowym przyjęciu, iż możliwy jest wpis hipoteki przymusowej na nieruchomości stanowiącej współwłasność łączną dłużnika i jego małżonka w oparciu o decyzję nieostateczną, doręczoną jedynie dłużnikowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Należy przyznać rację skarżącej, że po nowelizacji ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm.), która nastąpiła mocą ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075) z dniem 20 lutego 2011 r., decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalająca wysokość należności z tytułu składek, doręczona dłużnikowi po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, nie stanowi podstawy wpisu w księdze wieczystej hipoteki przymusowej na nieruchomości będącej przedmiotem współwłasności łącznej dłużnika i jego małżonka (zob. m.in. post. SN z 09.01.2013 r., III CSK 69/2012, OSNC z 2013r., Nr 7-8, poz. 93; post. SN z 12.09.2013 r., IV CSK 3/13, LEX nr 1402656). Wynika to z faktu zniesienia podziału na hipoteki zwykłe i kaucyjne, który spowodował, że w aktualnym stanie prawnym hipoteka przymusowa zabezpiecza zarówno należności ustalone nieostatecznymi decyzjami administracyjnymi, jak i administracyjnymi tytułami wykonawczymi. Skora zatem charakter prawny wierzytelności zabezpieczonej hipoteką przymusową nie znajduje aktualnie odzwierciedlenia w rodzaju hipoteki, nie ma podstaw do uznania, że decyzja nieostateczna doręczona jedynie dłużnikowi może stanowić podstawę wpisu hipoteki na nieruchomości stanowiącej współwłasność łączną dłużnika i jego małżonka.

Mając na uwadze powyższe, – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i 13 § 2 k.p.c. - orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.